

Kajmæs den 6/5 1917

Kjære Mathias

Modtag først min bedste tak for brevet som jeg modtog på onsdag.

For sidste søndag har jeg endnu ingen brev modtaget, men det ligger vel ved posten.

Du bad mig i brevet at meddele dig, hvad der var i pakken fra Mainz altså ...

(Her kommer en lang række varer som ikke kan læses.)

Så tror snart det var det hele. Jeg hved nu ikke om du kan blive klog på dette.

Anderledes er jeg ikke for at skrive det på denne måde, men for alt endnu engang mange tak. Jeg skal nok dele det til børnene som du skrev, når først Christian kommer hjem fra sygehuset og det andet skal Hanna og Thrine og din fader også nok få, så for såvidt er det jo i orden.

Just lig nu er Chr. Møller herinde og forespørge når jeg mente kørerne kunde komme på græs, thi han længtes meget derefter, da han ikke havde andet end halm til dem. Han havde allerede haft kørerne ude en uges tid også af fodermangel. Jeg sagde til ham at måske denne uge thi græsset er jo helt godt heroppe og nu vil jeg tale med fader om det i eftermiddag, hvad han mener, thi da skal vi hjem, da de har besøg af Meyer og kone.

Han er hjemme på en 3 ugers orlov. Han er nu på Romø og går vagt. De længes jo nok alle efter at få kørerne ud. Thi mange steder er foderet sluppen op og for alle er det vistnok knap.

Det er jo nu trawlt i marken rundt omkring meget er nu allerede sået og vejret er nu god hver dag, så det vil jo ikke vare så længe mere, kun skade at arbejdskraften er så knap, men alt må så rette sig derefter.

Jeg er færdig i haven og har mit tøj bruet og sovekammeret og gjæstekammeret har jeg også rengjort, så jeg kan jo også snart blive færdig med mit forårsarbejde. Så vilde jeg

ønske du kom hjem og så det hele, thi så ser det såmænd rigtig pænt ud her, men den glæde bliver mig nok ikke forundt kan jeg forstå.

Bare vi dog havde fred. Du har vel nok seet i bladet at gamle Math. Schmidt er død. Jeg vidste det heller ikke før jeg så det i bladet. Du har vel også brevet fra Wiesbaden.

Jeg forleden dag et smukt brev fra Lauritz. Det er storartet som han kan skrive og så det sammensat, men meget kjed er han og det er heller ikke så sært, Thi det er alle også herjemme, Skjøndt vi jo ikke lider noget personligt endnu da.

Fra Schmidt fik jeg også brev i går. Han havde også modtaget mine pakkere nu vidste hun ikke om han kom på orlov, thi nu skulle han vidst blive der foreløbig og den var han jo også helt glad ved.

Lille Magrethe er nu rigtig i sit es en rigtig lille vildkat og det er jo noget for hende med det fine vejr og så udenfor. For øjeblikket er Tinne omme hos hende og det er hun jo glad ved så længe hun er her, men sommetider er det jo kun kort og så får vi jo gerne lidt musik. Så det er både godt og skidt.

Ellers ved jeg ikke mere at skrive i dag, nyheder ved jeg ingen og så slutter jeg for denne gang med en kjærlig hilsen og mange gode kys fra din Anna og lille Magrethe.

N.B. Forleden dag fandt schendarmen nogle gryne i marken ved Hans Mathiesen i Østerby har jeg hørt.